

בשלושה ימי טרור אלו רבים מהיהודים נפצעו. השלטון הבריטי ממהר לאסור כחמש עשרה יהודים בטענה שרגמו באבנים תושבים ערביים. מנגד הערבים שראו ביד הרכה והסלחנות של השלטון אות עידוד, המשיכו במעשה הטרור מטילים שתי פצצות בעיר העתיקה ומטרידות ניתך על פועלים יהודים כאשר בנס לא נפצע אדם.

לאחר זאת מחליטים השלטונות להתערב ולהשליט סדר, מוציאים פקודות מעצר על ארבעה יהודים וארבעה ערבים זה כנגד זה. בעוד שלושה מהיהודים מגורשים מהעיר והאחד נעצר בפועל מתהלכים להם הערבים בסמטאות הערביות באין מפריע. הישוב היהודי מביע זעם בתזכיר ארוך על הגירוש של שלושת היהודים והאסור בפועל. על חותמיו נמנים כל נציגי הישוב היהודי על כל זרמיו. אולם גם תזכיר זה כקודמיו לא זכה למענה ותגובה.

השקט היחסי חוזר ומופר. פצצות חדשות חוזרות ומוטלות לבתי היהודים והמון פרוע מעלה באש את דפוס "הגליל" ועוד כמה חנויות אחרות עמו. בני ישמעאל מסתובבים ברחובות וזועק "אטבח אל יאהוד". בליל שבת (19.9) פצצה מוטלת במרפסת בית בקרית שמואל הילד אלעזר תורגמאן נהרג ואביו וסבו נפצעו קשה. יריות רבות מונעות מאנשי החב"ק לצאת ולכרות קבר עבור הילד הנהרג והלווייה אכן נאלצת להדחות והצרות הרבות הולכות וגוברות...

שנת תרצ"ח יום כ"א לחודש אייר רבי יחיא אביחצירא יוצא מביתו לקנות לחם<sup>58</sup> ערבי תושב צפת שהיה מוכר תורמוסים קפץ על הרב ודקרו בסכין. בעודו פצוע הצליח להגיע לביתו ומשם הובהל לביה"ח שם שהה עד שנשבש"מ כיומיים לאחר מכן ביום כ"ד לחודש. כל אותו העת ששהה בביה"ח שהה עמו חתנו יצחק (חאקי) בטאן.



מצ"ק רבי יחיא אביחצירא בסמיכות למצ"ק רבי אליהו ילזו

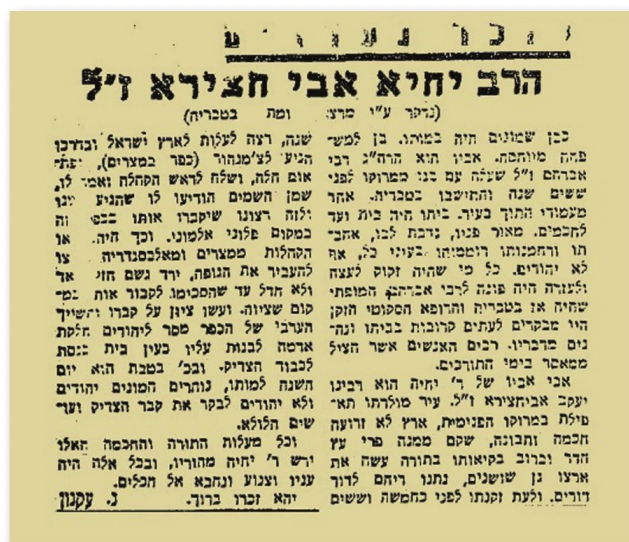
58 מפני נכדתו הגב' בלה סמון תחי'.  
(אורי חנניה)

לאחר פטירתו נראה בחלום לחתנו הנז' ובקשו לקום משנתו ולילך לנקום את דמו מהערבי שמוכר תורמוסים<sup>59</sup>. אלא שלא עלה בידו לנקום את דמו של חמיו, שכן טרם לכן אף הוא נרצח בידי בני עוולה<sup>60</sup>. דקות מספר לפני שנרצח החתן הק' יצחק בטאן הי"ד, היה מהלך יחד עם בנו מאיר בטאן הי"ו. עם היפרדם נשמעו יריות והבן ניגש ומצא את אביו שוכב על ערש דווי. מיד עשה הבן דין לעצמו ונטל שלושה ערבים ירה בהם והרגם<sup>61</sup>.

רבי יחיא הובא למנוחות בבית העלמין העתיק שבטבריה. מנו"כ בסמיכות למצב"ק של הראב"ד הגאון רבי אליהו ילזו. מקום קבורתו מהווה עדות נוספת על גדולתו של הרב. על מצבתו חרוט: **החכם השלם החסיד העניו בנן של קדושים הנרצח על קידוש ה', ה' ינקום נשמתו כמוהר"ר יחיא אביחצירא זלה"ה**.

לאחר פטירתו פורסמה כתבה בעיתון<sup>62</sup> תחת הכותרת לזכר נעדרים - הרב יחיא אביחצירא ז"ל. מתוך כתבה זו ניתן ללמוד על גדלותו של רבי יחיא זצ"ל ועל גדלותו של אביו הגה"ק רבי אברהם. להלן הכתבה:

הרב יחיא אביחצירא ז"ל נדקר ע"י מרצחים ומת בטבריה. כבן שמונים היה במותו בן למשפחה מיוחסת אביו הוא אברהם ז"ל שעלה עם בנו ממרוקו לפני ששים שנה והתיישב בטבריה. אחר מעמדו התקד בעיר. ביתו היה בית ועד לחכמים. מאור פניו נדבת לבו אהבתו ורחמנותו רוממוהו בעיני כל אף לא יהודים. כל מי שהיה זקוק לעצה ולעזרה היה פונה לרבי אברהם. המופתי שהיה אז בטבריה והרופא הסקוטי הזקן היו מבקרים לעתים קרובות בביתו ונהנים מדבריו. רבים האנשים אשר הציל ממאסר בימי התורכים.



הכתבה מהעיתונות אודות רבי יחיא אביחצירא ואביו רבי אברהם

אבי אביו של רבי יחיה הוא רבינו יעקב אביחצירא ז"ל. עיר מולדתו תאפילת במרוקו הפנימית ארץ לא זרועה חכמה ותבונה שקם ממנה פרי עץ הדר וברוב בקיאותו בתורה עשה את ארצו גן שושנים נתנו ריחם לדור דורים. ולעת זקנתו לפני כחמישה וששים שנה רצה לעלות לארץ ישראל ובדרכו הגיע לצ'מנהור (כפר במצרים) ופתאום חלה ושלח לראש הקהילה ואמר לו שמן השמים הודיעו לו שהגיע זמנו ולזה רצונו שיקברו אותו בכפר הזה במקום פלוני אלמוני וכך היה ראו הקהילות ממצרים ומאלכסנדריה ורצו להעביר את הגופה ירד גשם חזק מאוד ולא חדל עד שהסכימו לקבור אותו במקום שציוה ועשו ציון על קברו. והשיך הערבי של הכפר מסר ליהודים חלקת אדמה לבנות עליו כעין בית כנסת לכבוד הצדיק ובכ' בטבת יום השנה למותו נהרסו הסונים יהודים ולא יתורו לבקר את קבר הצדיק וע"י שום הלואה.

הצדיק ובכ' בטבת יום השנה למותו נהרסו הסונים יהודים ולא יתורו לבקר את קבר הצדיק ועושים הלואה.

וכל מעלות התורה והחכמה האלו ירש רבי יחיא מהוריו ובכל אלה היה עניו וצנוע ונחבא אל הכלים. יהא זכרו ברוך.

59 מפי הנ"ל.

60 נקבר בכפר חייטים בקבר אחים עם חכם שלמה סודרי ועוד.

61 מפי מאיר בטאן.

62 דבר מיום 6 ביולי 1938.